

להמשיך את רצף החיסולים בעזה במלוא הכוח

written by מאיר בן שבת | 30.08.2026

רצף החיסולים ברצועת עזה מלמד כי ישראל מצאה את הנוסחה להמשיך בכך למרות הניסיונות להגביל אותה, אך הוא מעיד גם על המעורבות העדכנית הגבוהה של מחבלי חמאס בשיקום יכולות צבאיות ובהכנת מתווי טרור לפגיעה בכוחותינו.

צה"ל ושב"כ חייבים לשמר ערנות ויכולת תגובה מהירה לתרחישים של ניסיונות חטיפה, שיגור רחפני נפץ וכן מול הברחות. בלי לגרוע מהשבחים על פעולות החיסול, נכון לצרף לרשימת היעדים גם את שדרת המג"דים והפיקוד הבכיר בחמאס ולא להסתפק בדרג השדה.

"חידוש הלחימה בעזה פירושו שלא תהיה עוד מפת דרכים שאפשר לחזור אליה, לא יהיה ממשל שאפשר לפרוס בשטח ולא יישאר דבר על הקרקע שאפשר יהיה לשקם", כך הזהיר ניקולאי מלאדנוב [1] מנכ"ל מועצת השלום בשבוע שעבר בסקירה שבה הציג בפני מועצת הביטחון את תמונת המצב בעזה. הוא התריע כי קריסה של הפסקת האש וחזרה למלחמה יובילו את התהליך ל"נקודת אל-חזור". יש להניח כי אזהרתו לא כוונה לאזני הציבור בישראל, שמגלה ספקנות רבה ביחס לסיכוייה של "תכנית טראמפ" ומודאג דווקא מהאפשרות שהיא תהפוך לאבן ריחיים על צווארה של ישראל.

הלחץ הציבורי הגובר, שמורגש היטב סביב המדיניות הביטחונית בעזה, הוא אחד הביטויים לשינוי התודעתי שחל בדעת הקהל בישראל. התגובה המיידית של הציבור לדיווחים בשבוע שעבר על אפשרות פתיחתו של מעבר ארז והודעת ההרגעה המהירה מטעם ראש הממשלה ושר הביטחון, הן עדות נוספת לכך.

הממשלה והדרג הצבאי נתונים תחת זכוכית מגדלת ציבורית קפדנית. הציבור לא מוכן לפשרות ומספק גיבוי מלא למדיניות נוקשה. זו התשובה גם לנאומו של מלאדנוב בפני מועצת הביטחון.

רשימת המחסולים המתארכת מלמדת על האחיזה המודיעינית ועל הנחישות שקיימת במערכת הביטחון. לצד זאת, אי אפשר להתעלם מהמוטיב שחוזר על עצמו כמעט בנוגע לכל אחד מהמחסולים: מעורבותו בקידום מתווי טרור עדכניים. צריך להניח שבחמאס לא מאבדים זמן. כל רגע פנוי מנוצל לשיקום יכולות ולחשיבה על הדבר הבא שיוכל לחלץ את הארגון מטבעת החנק שמתהדקת סביבו ואולי אף לשנות במעט את המאזן הנוכחי.

לא צריך להיות מומחה כדי להעריך שאופציית החטיפה נחשקת על ידו יותר מאי פעם. בקרב המפקדים ומחבלי חמאס בשטח, ישנם לא מעטים שצברו ניסיון בתחום זה. מניעת תרחיש כזה צריכה להיות יעד בעדיפות עליונה לכוחותינו וגם לצורך כך חיוני לשמר את תחושת הנרדפות

בחמאס. רשימת היעדים לחיסול צריכה להתרחב ולכלול מעבר לדרג השדה גם את שדרת המג"דים והפיקוד הבכיר. זאת הדרך להבהיר לארגון הטרור ולכל שאר הגורמים את משמעותה של מלחמת החורמה שעליה הכרזנו נגד חמאס.

התרגיל הפוליטי

בהנחה הלא-מבוססת שלא יהיו התפתחויות שישפיעו על כך, ב-28 בנובמבר תקיים "הרשות הפלסטינית" בחירות למועצה המחוקקת הפלסטינית. הפעם האחרונות שבה התקיימו בחירות לגוף זה היתה בשנת 2006 וחמאס זכה בהן לרוב. תנועת חמאס הדגישה אז במוצהר כי השתתפותה בבחירות לא מהווה הכרה בזכותה של ישראל להתקיים או בהסכמי אוסלו. כדי למנוע תרחיש דומה, קבע אבו מאזן תנאים שמונעים את השתתפותה בבחירות, ובהם פירוק הזרוע הצבאית של הארגון.

בחמאס נערכים כיום ברצינות לאירוע הזה ורואים בו הזדמנות לחיזוק כוחה של התנועה במוסדות הפלסטינים וביו"ש.

"ההשתתפות בבחירות היא המצב הטבעי מבחינת תנועת חמאס^[1]", אמר בכיר התנועה חוסאם בדראן והוסיף ^[2] "אנחנו אלה שניצחנו בבחירות ב-2006 ברוב גדול וברור, אך טבעי היה שננהל את השלטון ברצועת עזה ובגדה. ^[3]אנחנו הולכים היום לבחירות כדי להרכיב את הגוש הלאומי הגדול ביותר האפשרי שיתמודד בהן".

בארגון הטרור קיבלו בסיפוק את אמירתו של ניקולאי מלאדנוב במאי השנה כי אין דרישה מחמאס להיעלם כליל מהזירה הפוליטית. ליתר ביטחון וכדי שההשתתפות בבחירות לא תהפוך למנוף לחץ עליה, הם עסוקים בתחבולות פוליטיות.

בין השאר, כדי לעקוף התנגדויות אפשריות, חמאס מתכננת לחבור לגורמים פלסטיניים מקרב מתנגדי אבו-מאזן, שחלקם נתפסים לגיטימיים בעיני הקהילה הבינלאומית ולהתמודד במסגרת גוש פוליטי גדול. מוחמד דחלאן ^[4] הוא אחד מהשמות המוכרים יותר לציבור בישראל.

למנוע מחמאס להשתתף

הפוליטיקה הפנימית במערכת הפלסטינית היא מהנושאים המשעממים יותר בשיח הישראלי. זאת, אפילו בימי שיגרה וקל וחומר כשסדר היום גדוש בנושאים דרמטיים, החל מהמלחמה עם איראן וכלה בבחירות בישראל. דווקא משום כך כדאי לזכור ולהזכיר: השתתפות חמאס בבחירות ב-2006, בעודו מפעיל טרור ומחויב להשמדת מדינת ישראל, סללה את דרכו להגה השלטון ברצועת-עזה ומשם, לימים, גם למתקפת 7 באוקטובר.

הרשות הפלסטינית כשלעצמה היא שְׂכִיב מָרָע. הממשלה הנוכחית אמנם הבהירה כי לא תוקם מדינה פלסטינית אך מנגד לא נטשה את מחויבותה ל"הסכמי אוסלו", כנראה מתוך רתיעה מפני מחיריו של צעד כזה.

עמדתה של ישראל ביחס לקיומן של הבחירות בכלל, טרם הובהרה. בשום אופן ובשום מתכונת

אין לאפשר את השתתפות חמאס.

פורסם בישראל היום, בתאריך 31 באוגוסט 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.